

TEZĂUR LITURGIC
25 APRILIE
ATANASIE SIMONOPETRITUL

SLUJBA
SF. APOSTOL
ȘI
EVANGHELIST
MARCU

MINEIUL PE APRILIE
NICOSIA, 1999

25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Ἀθανασίου Ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσιῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν θεηγόρων λογίων, τὸν συγγραφέα πιστοί, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μᾶρκε σοφέ, διδαχαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπόρος ἐγένου, τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διῆλθες, ὅλην Μακεδονίαν, ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς, ἐρμηνεὺς ἀναδέδειξαι, καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μᾶρκε πάνσοφε.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους, ψυχὰς ἐλίπανας, ταῖς φαειναῖς νιφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου· διό σου θεῖε Μᾶρκε, παιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνουῶσά σου τὰ λείψανα.

*Ἔτερα Προσόμοια Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι
Μάρτυρες*

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἔπιες, ὡς ἐξ Ἐδέμ δὲ ἐξώρμησας, περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλύζων νάμασι, τοῦ Εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασι.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίους πρόην μὲν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθισεν, ἀλλὰ σὺ πάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης ἀνείλκυσας, δυνάμει τοῦ αὐτοῖς μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, καθελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι.

ὦ Μάρκε πανίερε φωτί, ὁμιλῶν τοῦ Πνεύματος, πνευματικὸς ὄλος γέγονας, καὶ νῦν πανόλβιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνευδότοις νεύσεσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσιν, θέσει θεοῦμενος, μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος, εὔρες τὸ πολύευκτον.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Τὸν τῆς Μαρίας υἱὸν καὶ ἀνεπιὸν Βαρνάβα, τὸν ὁμόψυχον Πέτρου καὶ Παύλου συνοδίτην, Μάρκον τὸν πανένδοξον Εὐαγγελιστὴν δεῦτε χριστώνυμοι τιμήσωμεν, καὶ γὰρ ἰδρῶτας ἀποστολικοὺς ἐξέχεεν ὁ μακάριος, μετεγκεντρίζων ἀπὸ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, εἰς τὴν καλλιέλαιον τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἡμῶν Πατέρας, ὅθεν ὡς ἀντιμίσθιον τοῦ κόπου αὐτοῦ δῶμεν, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐν

πράξεσιν σωφροσύνην, ὅπως συμμετοχοὶ γενώμεθα τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας, ἣν διὰ τούτου ἀκριβῶς ἐμάθομεν.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

*Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 1, 3-9)*

Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρέθη εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπάτε· εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιάσθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένη, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

*Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 1, 13-19)*

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίᾳ, ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καί, εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

*Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 2, 11-24)*

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν

μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντες φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα, ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντες τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεοῦ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Λιτή. Ἦχος α'.

Τῆς πρὸς τὸν θεῖον Βαρνάβαν συγγενείας ὁ βαθμὸς ἐπετάθη, Μάρκε Εὐαγγελιστὰ καὶ Ἀπόστολε, διὰ τῆς ἐν Χριστῷ εὐαγγελικῆς συμπορείας. Τούτῳ γὰρ καὶ τῷ Παύλῳ ἠκολουθήσας, ὑπηρετῶν εὐπειθῶς ταῖς χρείαις, ὡς διάκονος ὁμόψυχος καὶ πιστός.

Μαθητευθεὶς δὲ τὸν τρόπον τοῦ κηρύγματος, ἰσοφαῆς φωστὴρ ἀναδέδειξαι. Διὸ μὴ παύσῃ καταποτίζων τὴν Ἐκκλησίαν σαῖς εὐχαῖς, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον.

Ἦχος β'.

Λεοντίως βρυχήσας θεῖε Μάρκε Ἀπόστολε, ὡς κνώδαλα ἐπτόησας τὰ εἰδωλικά σεβάσματα, τὴν οἰκουμένην εὐαγγελισάμενος, καὶ ἐστερέωσας τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν νεοφύτων, ὡς γεωργὸς θεοφορούμενος. Διὸ πρέσβευε Εὐαγγελιστὰ παμμακάριστε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον.

Ἦχος γ'.

Τὴν οἰκουμένην ἐλευθερώσας τῆς εἰδωλικῆς ματαιότητος, κατενέωσας ταύτην σοφῶς, Εὐαγγελίου τῷ φωτὶ Μάρκε Ἀπόστολε. Καὶ κόσμον διελθὼν ἅπαντα ὡς χριστόφωτος κομήτης, πανταχοῦ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου τοῖς θαύμασιν ἐφάνερους. Διὸ καὶ ἐξ ἡμῶν δέχου τὸν εὐγνώμονα τοῦτον ὕμνον, ὡς ἀντίδωρον τῆς πατρώας εὐσεβείας, δι' ἧς ἐν ἀφθαρσίᾳ παρὰ σοῦ ἀρχαιόθεν, Εὐαγγελιστὰ ἐπλουτίσθημεν.

Ἦχος δ'.

Τοῦ Πέτρου κατὰ χάριν υἱοθετικὴν γενόμενος ἐπιστήθιος, τούτου καὶ ὁμότροπος ἀνεδείχθης Μάρκε θεῖε Ἀπόστολε, ἐμπλησθεὶς γὰρ ἐν τῇ Σιών τοῦ Θεοῦ νεύματος, ἐκεῖθεν ἐξώρμησας ὡς φωτόμορφος γίγας, τοῦ ἡλίου Χριστοῦ κομίζων τὸ ἀειφεγγές καὶ σωτήριον κήρυγμα. Καὶ μετὰ Βαρνάβα

Στ.: Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ὡ Μᾶρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεβείας ἢ ἄνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας, Αἰγυπτίων σκοτός, φωτισμῶ τῶν λόγων σου, διώκων θεοκήρυξ πανόλβιε, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοῖς, Μᾶρκον πάντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροισ ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μᾶρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεισιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

*Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν,
κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.*

Τὸ φῶς τὸ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν κόσμον κομίσας,
εἰδώλων σκοτεινῶν, ἀπεδίωξας πλάνην, καὶ Πνεύματι
ώδηγησας, πρὸς ἀλήθειαν σώζουσαν, Μάρκε ἔνδοξε,
ἡμῶν ἀρχαίους προγόνους· ὅθεν δέχου νῦν,
εὐχαριστίας καὶ αἴνους, ὡς δόσιν εὐγνώμονα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

*Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν,
κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.*

Βαρνάβα σύμψυχος, Μάρκε Ἀπόστολε, ὡς
συγγενῆς αὐτοῦ, ἐν πᾶσι γέγονας, τὸ Εὐαγγέλιον
Χριστοῦ, κηρύττων ἐν τοῖς ἔθνεσι, θαύμασι
πιστούμενος, εὐσεβείας ἀλήθειαν, νόσους ἐξιώμενος,
καὶ διώκων τοὺς δαίμονας· διό σε τῶν πιστῶν αἰ
χορεῖαι, ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάζουσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ἀποστόλων γενόμενος κοινωνός, οἰκουμένην
διήλθες εὐεργετῶν, ᾧ Μάρκε θεόσοφε, ἀλιεύων τοῖς
λόγοις σου, καὶ πρὸς σωτηρίαν ἐλκύων πιστεύοντας,
συνεργόν σου ἔχων, τὴν Χάριν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἐν
Κυρίῳ, τέκνα σὰ γεγονότες, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου,
καὶ πρεσβείας αἰτούμεθα, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, ἐν

ὥρα ἑτασμοῦ τῆ φρικτῆ, καὶ φανῶμεν ἄξιοι τῆς κλήσεως, σὺν χοροῖς τῶν Ἁγίων, Δεσπότην δοξάζοντες.
Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.*

Στ. *Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερῶμα.*

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μᾶρκον, κεφ. ΙΔ', 46-53

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τῆ ἀποστολικῆ σου ράβδῳ Μᾶρκε θεῖε Εὐαγγελιστά, στήριξον τὴν ἐν Χριστῷ κληρουχίαν, ἣν ἰδρῶσί σου τὸ πάλαι θεολογῶν ἐπότισας. Καὶ ἀποτίναξον τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν κόνιν τῶν προλήψεων τῆς ἁμαρτίας, ὅπως καίροντες γεραίρωμεν, τὴν χαρμόσυνον μνήμην σου.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ α' Ἦχος α' Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μᾶρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσῃται.

Σοῦ τὸν θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτὴρ τῶ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῶ σοφῷ μαθητευθεὶς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μᾶρκε πανασίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίου

Ὁ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλη καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Ῥδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς ἀνγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μᾶρκος φιλάνθρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ ἀειρρύτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ

πέρατα, σοῦ δεικνὺς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μᾶρκος φιλάνθρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφέ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανότατα.

Θεοτοκίου

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐποχοῦμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας, καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μᾶρκον ἔπεμψας, συνετίξιν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ μου μυστήριον.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μᾶρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων, μεγάλα μυστήρια, θεῖος κήρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν Παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον

Δόξα... ἕτερου Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἔνδοξε, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, φαιδρυνομένη κραυγάζει σοι· Χαίροις Παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς

Ἰρδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξελήλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα Σοφέ, τῆς οἰκουμένης σου τρανώς,

ρημάτων ἢ δύναμις, δαυϊτικῶς διαπρυσίως
κηρύπτουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἐφανε Σωτήρ, ὡς ἀστραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ
οἰκουμένη ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν,
εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσία
πυρσούμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν· τὴν ὑπὲρ
λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην
θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίου

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχοῦμενος, τῶν
Αἰγυπτίων τὰς βουλὰς, καὶ θεομάχους λογισμοὺς,
μωράνας διέλυσε, ταῖς διδαχαῖς τοῦ Θεοῦ Μάρκου ὡς
εὐσπλαγκνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμπει

Ἐστάλαξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου,
θεῖον ὄρος πανταχόθεν ἀκτῖσι λαμπόμενον, ἐκφανθεὶς
τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ
Ἥλιου, Μάρκε παμμάκαρ θεόληπτε.

Ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου πηγὴ ἐξελήλυθας, καὶ
ποτίζεις τὰς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ρεύμασι,
δαυιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας,
φέρειν διδάσκων, Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ
ταῖς τούτου διδαχαῖς, φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς

ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς
προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίου

Ὡς ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου, τεχθεὶς Αἰγυπτίοις
Χριστέ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρός, ὁ ἐκλάμπας πρὸ
κτίσεως, οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας, σοφῶς αὐτοὺς
μυσταγωγοῦντα, θεογνωσίας μυστήρια.

Ῥδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Κατέβαλες ὄφρὸν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν
ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας, Ἀπόστολον τὸν σόν, δείξας
τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν
ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν
στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας σοφέ, τὸν
Δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν
πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Ὁ Πέτρος σε, ὁ κορυφαῖος Ἐνδοξε σαφῶς
ἐμυσταγώγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτόν,
δείξας ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν
θεογνωσίας, τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίου

Τὴν Αἴγυπτον, τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου
Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθὼν,
ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς τοῦ
θεηγόρου, Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κουτάκιου Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἐξ ὕψους λαβῶν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ρητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μᾶρκε αἰοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους, ἐν ἧ κάμῃ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαβήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντα ἐφώτισας, Μᾶρκε σοφέ, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

*Σύροντες εἰς γῆν Μᾶρκου οἱ μαιφόνουι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἠγνόουι.
Εἰκάδι πέμπτη Μᾶρκου ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες εἴλκον.*

Ὁδὴ ζ'. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, Μᾶρκε Παμμακάριστε· Λόγον γὰρ

ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, Παντουργῆ δυνάμεσι, τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἴασατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἔξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκῶς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν κηρύττων Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Στήλην αὐτός, ἐν Αἰγύπτῳ ἔστησας, Εὐαγγελίου σου γραφήν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σπορᾶς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαίου Πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὁδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρός, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστόν, ἐκήρυξας Ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστόν, ἐδόξασας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν

Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τῆ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὲ διδασκαλία, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Ἡ Παρθένος τὸν Ἐμμανουήλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις, οἷς ὡς ἔκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται, ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τύπου τῆς ἀγνῆς λοχείας σου

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἄφθαστον, τῆς τρισηλίου θεοφάντορ ἐλλάμπεως, καθαρώτερον, κατατρυφᾶς καὶ τρανότερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἄγγελοις συγχορευῶν, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια, περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεοῖ ῥῆμον μακάριε, μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσοῦμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διὸ σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε

Θεοτοκίου

Μάρκος ὁ σεπτός, Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις Ἱεράρχης δεδώρηται, οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτου Λόγε

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

*Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσιῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος α'.*

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημείσθω ἄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογμάτων τῶν θείων συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θείου ὀπαδός, εὐπειθῆς γενόμενος, Μᾶρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατεκόσμησας.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος ὄφθεις καὶ Βαρνάβα Ἅγιε, πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐφώτισας, τούτοις ἐπόμενος, καὶ τὸ φῶς Κυρίου, νουνεχῶς κατέσπειρας, διό σε θεῖε Μᾶρκε δοξάζομεν, παρακαλοῦντές σε· Ἐκκλησίαν διαφύλαττε, ἰκετεύων Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὡς τοῦ φωτὸς τοῦ Θεοῦ Λόγος υἱὸς καὶ ὑπηρέτης, τὴν σινδόνα τῆς ἀρχαίας πλάνης ἀπὸ τοῦ κόσμου ἀπέβαλες, ἀποστολικῶς καὶ σὺ πορευθεὶς, σὺν Παύλῳ καὶ Βαρνάβῃ τοὺς χριστομύσταις. Τοῖς δὲ σημείοις συνεργούμενος θαυμαστῶς, θέμεθλος ἄσειστος γέγονας τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πολλοὺς πρὸς τὴν σωτηρίαν ἀγαγὼν. Διὸ Μᾶρκε Εὐαγγελιστὰ καὶ Ἀπόστολε θεῖε, ἔπαρον τὰς χριστογράφους χεῖράς σου καὶ αὐθις, καὶ ἐγχάραξον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἀνεξαλείπτως, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Χάριτος, ἵνα πρεσβείαις σου τύχωμεν τοῦ θείου ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἀναστάσεως ἡμέρα...

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἀποστόλων συγκοινωνέ, ἀνεψιέ Βαρνάβα,
κόσμου θεῖε νυμφαγωγέ, Μᾶρκε χριστοφόρε, στόμα
γλυκὸ Δεσπότη, καὶ Λόγου ὑπηρέτα φωτοειδέστατε.

